
Uchwały Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej

Palestra 4/6(30), 81-85

1960

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NACZELNA RADA ADWOKACKA

Uchwały Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej

1. RADY ADWOKACKIE MOGĄ ROZPATRYWAĆ SPRAWY ZMIANY SKŁADU OSOBOWEGO ZESPOŁU TYLKO NA PODSTAWIE UCHWAŁY ZEBRANIA ZESPOŁU W TYM PRZEDMIOCIE

(uchwała Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 22 kwietnia 1960 r.).

Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu sprawy z odwołania Zespołu Adwokackiego w P. od uchwały Rady Adwokackiej w A. z dnia 28 stycznia 1960 r. w przedmiocie przydzielenia adw. X do tegoż Zespołu,

postanowił:

zaskarżoną uchwałę Rady Adwokackiej w A w części dotyczącej przydzielenia adw. X do Zespołu Adwokackiego w P. uchylić.

Uzasadnienie

Adwokat X, po odbyciu aplikacji adwokackiej w zespołach adwokackich w A i złożeniu egzaminu adwokackiego w grudniu 1959 r., wniósł o wpis na listę adwokatów z siedzibą w P.

Rada Adwokacka w A uchwałą z dnia 28 stycznia 1960 r. uwzględniła wniosek i określiła siedzibę wykonywania przez adw. X zawodu w P., kierując go do istniejącego tam Zespołu Adwokackiego.

Uchwałę tę zaskarżył Zespół Adwokacki w P. zarzucając, że w P. wykonuje zawód 6 adwokatów (jeden z nich prowadzi kancelarię indywidualną), wielu zaś adwokatów przyjeżdża na rozprawy z A, że liczba adwokatów praktykujących w P. jest dostateczna dla obsługi prawnej ludności powiatu, że w przyszłości ma ulec zlikwidowaniu prokuratura powiatowa w P., co zmniejszy ilość spraw w Zespole, że istnieją obawy co do możliwości utrzymania się wykonujących zawód kolegów w związku z projektowanym zakazem łączenia zawodu adwokata z zawodem radcy prawnego i że wreszcie Zespół posiada b. szczupłe pomieszczenie, które wyłącza możliwość stworzenia warunków pracy nowemu koledze.

Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej zważył, co następuje:

Jak wynika z akt sprawy, Zespół Adwokacki w P. nie podejmował uchwały w sprawie przyjęcia adw. X w poczet swych członków, gdyż Rada Adwokacka w A zaskarżoną uchwałą przydzieliła adw. X do tegoż Zespołu bez uprzedniego załatwienia przez Zespół wniosku o przyjęcie.

W myśl § 9 pkt g rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 31.III.1958 r. w sprawie zespołów adwokackich, do zakresu działania zebrania zespołu należy w szczególności podejmowanie uchwał w przedmiocie zmiany składu osobowego zespołu. Zgodnie z § 11 ust. 1 tegoż rozporządzenia od uchwał zebrania zespołu przysługuje odwołanie do rady adwokackiej. Rada adwokacka może więc rozpatrywać sprawy zmiany składu osobowego zespołu tylko na podstawie uchwały zebrania zespołu w tym przedmiocie, a w wypadku niniejszym uchwały takiej w sprawie nie było.

Z tych względów należało postanowić jak wyżej.

2. RZECZNIK DYSCYPLINARNY WCHODZI W SKŁAD PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY ADWOKACKIEJ

(uchwała Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia
22 kwietnia 1960 r.).

Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu pisma Rady Adwokackiej w C z dnia 7 marca 1960 r. w przedmiocie wyjaśnienia, czy rzecznik dyscyplinarny wchodzi w skład prezydium wojewódzkiej rady adwokackiej i czy uchwała Wydziału Wykonawczego NRA z dnia 22 stycznia 1960 r. o niemożności łączenia funkcji kierownika zespołu adwokackiego z funkcją członka prezydium wojewódzkiej rady adwokackiej odnosi się również do rzecznika dyscyplinarnego,

postanowił:

na podstawie art. 32 ust. 1 pkt 3 i art. 34 ust. 2 ustawy o u.a. wyjaśnić — w celu skoordynowania działalności wojewódzkich rad adwokackich — że:

- 1) rzecznik dyscyplinarny wchodzi w skład prezydium wojewódzkiej rady adwokackiej,
- 2) uchwała Wydziału Wykonawczego NRA z dnia 22 stycznia 1960 r. stwierdzająca: „z funkcją (...) członka prezydium wojewódzkiej rady adwokackiej nie można łączyć funkcji kierownika zespołu adwokackiego” — odnosi się również do rzecznika dyscyplinarnego.

Uzasadnienie

Według art. 22 ust. 1 ustawy o u.a. rada adwokacka wybiera ze swego grona dziekana, jednego lub dwóch wicedziekanów, sekretarza, skarbnika i rzecznika dyscyplinarnego. Wszystkie te osoby stanowią razem prezydium rady adwokackiej, powołane do pełnienia czynności według właściwego podziału wynikającego ze stanowiska, na które każda z tych osób została przez radę wybrana. Zgodnie więc z art. 22 ust. 1 ustawy o u.a. przyjąć należy, że rzecznik dyscyplinarny wchodzi w skład prezydium rady adwokackiej i że nie ma żadnej słusznej podstawy do odmiennego traktowania rzecznika dyscyplinarnego niż innego członka prezydium rady adwokackiej w kwestii niedopuszczalności łączenia funkcji rzecznika dyscyplinarnego z funkcją kierownika zespołu adwokackiego.

3. KONIECZNYM WARUNKIEM NALEŻYTEGO PRZYGOTOWANIA APLIKANTA JEST CIĄGŁOŚĆ PRACY, WOBEC CZEGO NIE MOŻNA UZNAĆ ZA NALEŻYTE PRZYGOTOWANIE DO ZAWODU PRACY SPRZED WIELU LAT, GDY NASTĘPNIE KANDYDAT POŚWIEÇAŁ SIĘ INNYM ZAJĘCIOM

(uchwała Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 22 kwietnia 1960 r.).

Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu pisma Rady Adwokackiej w D z dnia 3 listopada 1959 r. w przedmiocie ponownego wpisu na listę aplikantów adwokackich b. aplikanta Z, który przed rokiem 1937 ukończył 4-letnią aplikację adwokacką,

postanowił:

wyjaśnić Radzie Adwokackiej w D, co następuje:

(...) Przy rozważaniu wniosku o wpis na listę aplikantów adwokackich nie powinno się brać pod uwagę faktu, że petent przed laty był aplikantem adwokackim. Fakt taki nie może mieć żadnego decydującego znaczenia w sprawie wpisu.

Zgodnie z uchwałami Naczelnej Rady Adwokackiej z 13.X.1934 r. i 11.V.1935 r. (zob. „Palestra” z roku 1935, str. 24 i str 433) koniecznym warunkiem należytego przygotowania aplikanta jest ciągłość pracy, nie można zaś uznać za należyte przygotowanie do zawodu pracy sprzed wielu lat, gdy następnie kandydat poświęcał się innym zajęciom.

Te zasady, jakkolwiek zostały wyrażone przed przeszło 20 laty, nie straciły nic ze swej aktualności także dzisiaj i powinny być stosowane nadal.

Dodać należy, że obecnie obowiązująca ustawa o ustroju adwokatury nie zna żadnych zaliczeń, które pozwoliłyby skrócić czas aplikacji adwokackiej.

Jak z powyższego wynika, ob. Z, gdyby została wpisana obecnie na listę aplikantów adwokackich, powinna odbywać aplikację zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami, a więc przez okres lat 3 (art. 105 ust. 2 u. o u.a.).

4. NIE MOŻNA PRZEZ NADMIERNE, NIEPROPORCJONALNE DO MOŻLIWOŚCI LOKALOWYCH POWIĘKSZANIE LICZBY CZŁONKÓW ZESPOŁU STWARZAĆ WARUNKÓW, KTÓRE BY UTRUDNIAŁY PRACĘ TEGO ZESPOŁU

(uchwała Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 22 kwietnia 1960 r.).

Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu sprawy z odwołania Zespołu Adwokackiego Nr 1 w W od uchwały Rady Adwokackiej w Z z dnia 15 lutego 1960 r. w przedmiocie przyjęcia do tegoż Zespołu adw. Y,

postanowił:

zaskarżoną uchwałę Rady Adwokackiej w Z uchylić i sprawę przekazać teje Radzie do ponownego rozpoznania.

Uzasadnienie

Zespół Adwokacki Nr 1 w W odmówił przyjęcia do Zespołu adw. Y, uzasadniając swe stanowisko ciasnotą lokalu biurowego Zespołu.

Rada Adwokacka w Z uchwałą z 15.II.1960 r. uchyliła powyższą uchwałę Zespołu i poleciła przyjąć adw. Y w poczet członków Zespołu. Motywy uchwały Rady Adwokackiej podkreślają, że jeśli lokal Zespołu jest zbyt ciasny, to Zespół powinien czynić starania o uzyskanie odpowiedniego większego pomieszczenia.

Od powyższej uchwały Rady Adwokackiej odwołał się Zespół Adwokacki w W, powołując się m.i. na to, że w obecnym lokalu Zespołu nie będzie miejsca nawet na ustawienie stołu do pracy dla adw. Y, wobec zaś ogólnych trudności mieszkaniowych na terenie W znalezienie innego lokalu biurowego dla Zespołu jest na razie nierealne. Zdaniem Zespołu, przydział szóstego adwokata stworzy fikcyjność pracy zespołowej, gdyż adwokaci będą zmuszeni siłą rzeczy pracować w domu (lokal zespołu składa się z 2 pokoiów; zespół liczy obecnie 5 adwokatów i zatrudnia sekretarkę). Odwołanie podkreśla, że adw. Y zajmuje lokal na kancelarię indywidualną w centrum miasta (rynek).

Wydział Wykonawczy NRA zważył, co następuje:

Adw. Y starał się w 1959 r. o przeniesienie siedziby z A do W. Gdy spotkał się z odmową ze względu na trudności lokalowe Zespołu Adwokackiego w W, złożył do Naczelnej Rady Adwokackiej odwołanie, w którym stwierdził, że jeśli powyższy Zespół nie może ze względów lokalowych pomieścić szóstego adwokata, to nic nie stoi na przeszkodzie wykonywaniu przez niego zawodu adwokackiego indywidualnie.

W tych warunkach Naczelna Rada Adwokacka uchwałą z dnia 11.IX.1959 r. zmieniła odmowną uchwałę Rady Adwokackiej w Z i zezwoliła adw. Y na przeniesienie siedziby z A do W. W uzasadnieniu swej uchwały NRA stwierdziła co następuje:

„Wobec wyrażenia przez adw. Y zgody na ewentualne wykonywanie praktyki indywidualnej odpada również trudność wynikająca z wyjątkowo trudnych warunków lokalowych Zespołu Adwokackiego w W”.

Adw. Y, uzyskawszy w ten sposób zgodę na przeniesienie siedziby do W, natychmiast złożył wniosek o przyjęcie go do Zespołu, a od odmownej uchwały Zespołu odwołał się do Rady Adwokackiej w Z, która przydzieliła go do Zespołu.

Odwołaniu Zespołu Adwokackiego w W nie można odmówić trafności. Przy obecnych warunkach lokalowych znalezienie nowego pomieszczenia biurowego może nastroczać ogromne trudności i niewątpliwie nie da się załatwić w szybkim czasie. Wprawdzie należy dążyć do umożliwienia wszystkim adwokatom wykonywania pracy w ramach zespołów, z drugiej jednak strony nie można przez nadmierne powiększenie liczby członków zespołu, nieproporcjonalne do możliwości lokalowych, stwarzać warunków, które by uniemożliwiały lub nadmiernie utrudniały pracę tegoż zespołu. Doświadczenie wykazuje, że brak odpowiednich warunków lokalowych w zespole powoduje konieczność przyjmowania interesantów poza biurem zespołu, co w żadnym razie nie jest pożądanym.

Dlatego wymaga sprawdzenia okoliczność, czy rzeczywiście w obecnym lokalu Zespołu Adwokackiego w W, składającym się z 2 izb, istnieje możliwość pracy dla sześciu adwokatów i personelu pomocniczego. Jednakże ta okoliczność nie została rozważona przez Radę Adwokacką w Z, co powoduje uchylene zaskarżonej uchwały.

Przy ponownym rozpatrywaniu sprawy Rada Adwokacka w Z powinna wziąć pod uwagę, że adw. Y przy swych staraniach o zmianę siedziby, znając trudności lokalowe Zespołu w W, wyraził gotowość wykonywania pracy poza zespołem, ale zaraz po dokonaniu zmiany tej siedziby domaga się włączenia go do Zespołu wbrew stanowisku tegoż Zespołu.